EĞİT-SEN

15 Temmuz'da 300 Bin Kamu Çalışanı İş Bıraktı!

Emekçiler Ayaktaydı!

Sayıları bir buçuk milyonu aşan kamu çalışanları ile toplusözleşme görüşmeleri tıkanan kamu işyerlerinde çalışan 650 bin işçinin birleşik tepkileri ve hak mücadeleleri temmuzun "sıcaklığını" iyice arttırdı. 3 Temmuz Büyük Ankara Yürüyüşü'nün ardından 15 Temmuzda hak direnişleri yaparak iş bırakan yaklaşık 300 bin kamu çalışanı, 30 temmuzda da kamu işçileri ile birlikte iş bıraktı ve sokaklara döküldü. "İşçi-memur birlikteliği" ilk kez bu çapta ve yoğunlukta bir eyleme ve ortak bir mücadeleye dönüşürken, bu toplumsal tepkinin meşruiyeti ve haklılığı da kamuoyunda geniş bir kabul gördü. Ve yine somut bir şekilde görüldü ki, işçilerle kamu çalışanlarının böylesi ortak mücadeleleri ve dayanışmaları gelişip, güçlendikçe işçi ve emekçilerin haklı taleplerini elde etmeleri daha kolaylaşacak ve mümkün olabilecektir.

Dolayısıyla temmuz eylemlerinden çıkarılması gereken ilk ve öncelikli sonuç, bu ortak eylem ve mücadele deneyimini özümsemek, pekiştirmek ve sermaye karşısında haklı ve meşru bir temelde direnebilecek bir *Emek Cephesi'ni kalıcı ve istikrarlı bir hale getirmek olmalıdır. Çünkü artık bilinmektedir* ki, mevcut hükümetin başında bulunan bir Amerikan vatandaşı kendisine "Demir Lady" Margaret Thatcher'i örnek almaktadır ve İngiltere eski başbakanına bu "Demir Lady" lakabı da İngiliz işçi sınıfı ve sendikaları ile yaptığı mücadeleden dolayı, özellikle de ünlü madenciler grevi karşısındaki uzlaşmaz tavrı nedeniyle uygun görülmüştür. Gerçi Thatcher sonunda İngiliz ekonomisini daha kötü bir noktaya getirmiş ve yine işçi sınıfının mücadelesiyle yerinden olmuştur ama, öyle bir ülkede yaşıyoruz ki, bunun gibi birçok gerçek ya bilinmemekte ya da çarpıtılmakta ve sonuçta yaratılan kargaşa ve toz-duman içinde olan her zaman işçi ve emekçilere olmaktadır.

Özelleştirme başta olmak üzere ülkemizdeki sermaye cephesinin saldırıları "reformlar" ve bu saldırıların mimarları da "reformcular" olarak sunulurken bütün bunlara koltuk değneği olan, destek veren hükümetteki sosyal-demokratların artık işçi ve emekçileri pasifize etme işlevi de iyi kavranmak zorundadır. Dolayısıyla işçiler, kamu çalışanları herşeyden ve herkesten önce kendi özgüçlerine güvenerek "reformlar" adı altında geliştirilen ve geliştirilecek olan bu saldırılara karşı bir Emek Cephesi oluşturarak direnmek zorundadırlar ve temmuz eylemlerini de bu direnişin ilk adımı olarak algılamak durumundadırlar.

EKONOMİK TALEPLERLE BİRLİKTE DEMOKRATİK TALEPLER DE DİLE GETİRİLDİ

Kamu işyerlerinde çalışan işçiler ve hizmet üreten kamu çalışanlarının temmuz eylemleri, katsayı artışının yetersizliğinin ve toplusözleşme görüşmelerinin tıkanmasının üzerinden tabii ki esas olarak ekonomik içerikli idi. Ancak her iki kesimin işvereninin devlet/hükümet olması ve başta özelleştirme politikası olmak üzere, çalışanların yaşamını doğrudan etkileyecek bazı politikaları hedeflemesi dolayısıyla sadece ekonomik taleplerle de sınırlı kalmayan bir içerik de taşıyordu. Dolayısıyla işyerlerinden sokaklara dökülen yüzbinler ekonomik taleplerin yanısıra ülkenin politik gündeminin ilk sırasını işgal eden Kürt sorunu da dahil olmak üzere çeşitli konulara ve sorunlara ilişkin politik taleplerini demokratik bir içerikle dile getirdiler. Böylece kitlesel mücadele aynı zamanda ülkedeki demokrasi mücadelesinin de güçlü bir dinamiği ve parçası haline geldi. Mücadele içine giren kitleler en basit ve en haklı taleplerinin kabul edilmemesinin yanısıra karşılarında devletin baskı ve zor aygıtını, polisi, savcıyı, mahkemeyi ve askeri buldukları noktada demokrasi mücadelesinin gereğini ve işlevini de daha iyi kavramaya başladılar.

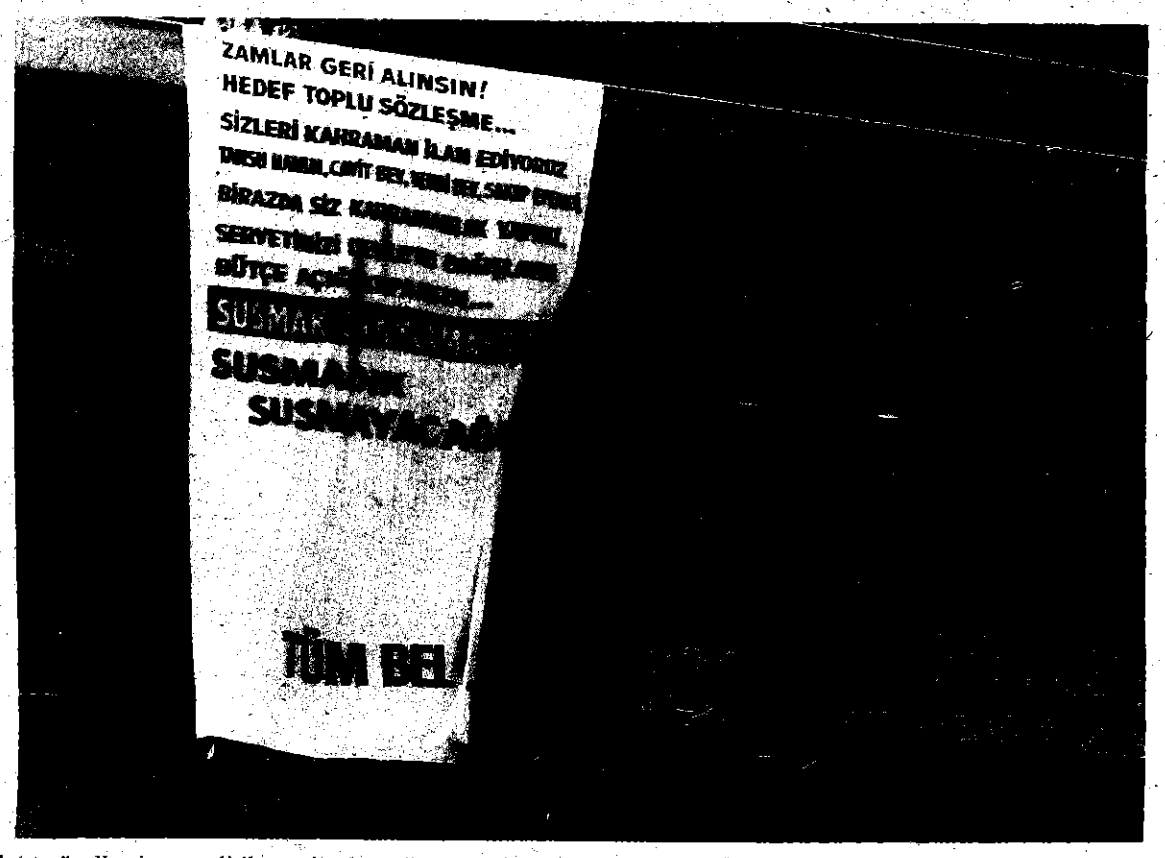

3 Temmuz Büyük Ankara Yürüyüşü'nün ardından 15 Temmuzda 300 bine yakın kamu çalışanının greve gitmesi ve iş bırakmalar, 30 Temmuzda yine kamu işyerlerinde çalışan işçilerle dayanışma halinde eylemlere gidilmesi kamu çalışanlarının mücadele potansiyelinin ve gücünün tahminlerin üzerinde olduğunu da ortaya çıkardı. Kamu çalışanlarının Büyük Ankara Yürüyüşü'nden etkilenen Türk-İş, hükümetle görüşmelerin çıkmaza girdiği noktada aynı türden bir eylemi gündemine aldı ve Bayram Meral bunu ifade etti. Bu arada Türk-İş'in kamu çalışanları sendikalarının yöneticileri ile ortak toplantılar yapması ve platform oluşturma çabaları da ilk kez ciddi bir şekilde gündeme geldi. Daha bir kaç ay önce, 1 Mayıs kutlamaları sırasında bu sendikaları muhatap almayan Türk-İş, bu ülkedeki önümüzdeki sorun bu gücü ve potansiyeli dağıtmadan ve akıllıca değerlendirerek kalıcı ve tatmin edici kazanımlar elde etmek ve örgütlenmeyi pekiştirmektir. Bu noktada esas hedefin bir birleşik bir emekçiler hareketini inşa etmek olduğu unutulmamalı ve önümüzdeki ekim ve aralık aylarında tekrar yükselmesi beklenen mücadeleye de pespektifle bakılmalıdır.

*

Geçen işbırakma eylemlerinde EĞİT-SEN'li eğitim emekçileride bulundukları işyerlerinde, eylemler yaparak işbıraktı, yavaşlattı ve taleplerini dile getirdiler. İlk ve orta dereceli okulların tatilde olması dolayısıyla 15 temmuzda yapılan hak direnişlerine üniversitelerdeki eğitim emekçileri katıldı. İstanbul'da 6 Nolu Üniversiteler Şubesi'nin örgütlü olduğu tüm üniversitelerde eylemlere katılım çoşkulu idi ve sadece sendika üyeleri ile sınırlı kalmadı. 5 Üniversitede toplam 1500'e yakın eğitim emekçisi o gün mücadeleye omuz verdi. Eğit-Sen, İstanbul'daki üniversitelerin eğitim emekçilerinin mücadelesine ilk kez bu nitelik ve yaygınlıkta önderlik ederken diğer kamu çalışanlarını ve işçilerini de yalnız bırakmamış oldu.

İstanbul Teknik Üniversitesi: Aralarında sendikamıza üye olmayan eğitim emekçilerinin de bulunduğu 500 civarında çalışan sabah saat 10.00'da yürüyüşe geçerek toplu vizite eylemi yaptı. 6 Nolu şubemizin basın sekreteri Ali Aslan'ın okuduğu basın açıklamasından sonra slogan ve pankartlarla üniversite içinde yürüyüş yapılarak saat 12.00'de eylem bitirildi. Eylem, aynı gün öğleden sonra İTÜ'nün kimi birimlerinde iş bırakma, kimi birimlerinde ise iş yavaşlatma olarak sürdürüldü.

Marmara Üniversitesi: Hem Sultanahmet (Rektörlük), hem de Göztepe kampüsünde eylem yapıldı. Rektörlükte Eğit-Sen'in 3 üyesi olduğu halde, burada çalışan 300 personelin tamamı eyleme katıldı. Saat 11.00'de rektörlük binası önünde toplanan yaklaşık 300 kişiyle basın açıklaması yapıldı. Daha sonra atılan sloganlar eşliğinde çalışanlar bordrolarını yaktılar ve toplu halde yürüyerek Maliye çalışanlarıyla birlikte eylemlerini sürdürdüler.

Eğit-sen üyeleri iş bırakma eyleminde

Marmara Üniversitesi Göztepe kampüsünde çok daha ilginç sahneler yaşandı. Henüz slogan atmasını bilmeyen, ömründe hiç slogan atmamış, belki atmayı da düşünmemiş yaklaşık 300 çalışan haklarının susmakla alınamayacağının bilinciyle sendikamızın yürüyüşüne katılarak taleplerini haykırdı. Yürüyüş sonunda birim temsilcimiz Ersin Cengizoğlu tarafından basın açıklaması okundu. Sendikamız Genel Basın Sekreteri Günay Kubilay ile Üniversiteler Şubesi Başkanı Aysel İlbey'in konuşmasından sonra öğle yemeği protesto edilerek yenmedi. Bunun yerine, toplu halde kantine gidilerek yağsız peynir, bayat ekmek ve kokmuş soğan yenildi. Böylece öğle yemeği, " Hükümetimizin ve düzenimizin mevcut yapısına benziyor..." denildi.

Boğaziçi üniversitesi: Sabah saat 10.00'dan itibaren yemekhane önünde toplanan yaklaşık 300 kişi pankart ve sloganlarla Güney Kampüsü'ne doğru yürüyüşe geçti. Güney Kampüsünde, sendikamız Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Aksoy basın bildirisini okudu, toplu halde bordro yakıldı ve aynı coşku ile yürüyüş geriye doğru tekrarlandı. Bu kez Kuzey Kampüsü'nde yapılan kısa bir konuşmayla eylem bitirildi.

Mimar Sinan Üniversitesi: Saat 13.00'de yaklaşık 100 kişi rektörlük binası önünde toplanarak, sloganlarla caddeye doğru yürüdü. Alkış ve sloganlarla Fındıklı yolu bir süre trafiğe kapatıldı. Bordrolar yakıldıktan sonra toplu olarak yeniden rektörlük binası önüne dönüldü. Burada şubemiz üyesi Cemal Altınsoy basın açıklamasını okudu. Şube Sekreterimiz Ayhan Tunç kısa bir konuşma sonucunda grev oylaması yaptırdı. Sendikal mücadelenin önündeki engellerin kaldırılması, grevli-toplu sözleşmeli sendika yasasının bir an önce çıkarılmaması, maaş artışlarının tek taraflı olarak belirlenmesinin devam etmesi halinde, önümüzdeki süreçte hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanarak grev yapmak, eyleme katılan tüm üyelerimizin ve üyemiz olmayan üniversite çalışanlarının ortak görüşü oldu. Aynı oylama İTÜ'de de yapılarak büyük bir coşku ve kararlılıkla grev kararı alınmıştı.

Yıldız Üniversitesi; Eylem, yemek boykotu şeklinde gerçekleşti. Şube basın sekreterimiz Ali Aslan ile üyemiz Ayşe Kızmaz topluluğa örgütlenme ve mücadelenin önemi üzerine kısa birer konuşma yaparak yemek boykotuna çağrıda bulundular. Bu üniversitede ilk kez kamu çalışanlarının eylem yapması ve üyelerimizin bir gün önceden eylem yapmaya karar vermesine karşın yemek boykotuna % 50 oranında katılım oldu